

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Volilni shod na Dvoru.

Prijazni Dvor tik Žužemberka bil je včeraj slavnostno opravljen. Na hišah vihrale so trobojnice, ob cesti pa so stali mlaji in pred hišo gospoda Klinca si gledal govorniški prostor, okičen z zelenjem, in z napisom, ki pričuje o čvrstem in zdravem narodnem mišljenju naših vrljih Dvorjanov. Imeli smo volilni shod, ki je bil mnogoštevilno obiskan, prišlo je nad 300 zavednih volilcev. Nasprotniki pa se niti blizu niso upali, dobro vedoč, da za nje v dvorjanski občini ni prostora.

Ob treh popoldne pripeljali so se gostje iz Žužemberka in od drugod. Glavni volilni odbor napredne narodne stranke zastopala sta dr. Ivan Tavčar in dr. Karl Triller. Došle pozdravljalo je pokanje topičev, ki se je razlegalo tija do žužemberškega župnišča, kjer je bilo to popoldne nekaj kislih obrazov! Pri vstopu v vas pa nas je sprejel ves občinski odbor z gospodom županom Mirtičem na čelu. Kandidat France Zupančič je bil od vseh strani simpatično pozdravljen, in prikupil se je takoj kmetiskim svojim volilcem z mirnim, a bistrim svojim vedenjem. Predsednik shodu bil je z vsklikom izbran gospod Mirtič, župan dvorjanski. Pozdravil je navzoče, katerih je bilo toliko, da so napolnili ves za zborovanje pripravljeni prostor, in pa še lep kos sosedne ceste. Na to pa je pozval g. Zupančiča, da naj se predstavi svojim volilcem. Skoraj pol ure je govoril Zupančič mirno in stvarno. Razvijal je svoj program ter opozarjal volilce, da je njihova dolžnost, izbrati si kmeta za svojega poslanca, ker nikakor ne gre, da bi bil slovenski kmetijski stan brez vsakega zastopnika na Dunaju. Govorniku se je burno pritrdjevalo in ploskanje kar ponehati ni hotelo, ko je Zupančič nehal.

Za njim stopil je na oder dr. Ivan Tavčar. Govoril je nekako tako-le:

Prijatelji in volilci! Prihitej sem danes v Vašo sredo kot zastopnik glavnega volilnega odbora napredne narodne stranke, da se z Vami razgovarjamo o državnozbornski volitvi. Napredna narodna stranka Vam je dosedaj največ znana iz psovanja in iz zabavljanja, katera so se kakor smrdljiva gnojica s prižnec in spovednic vlivala na njo. Pa to nič ne de! Verujte mi, da je napredna narodna stranka poštena in verna stranka. Samo proti temu je, da bi tudi v posvetnem življenju duhovniki bili gospodarji vsega, proti temu je, da bi se duhovniki kot podrepne muhe v vsako reč vtilkali, in pred vsem je proti temu, da bi duhovnik našega kmeta imel kot otroka v rokah, ter z njim počenjal kakor s kako igračo. Napredna narodna stranka misli, da je duhovnik poklican opravljati svojo sveto službo v cerkvi, in da ima s to službo toliko posla, da nima časa, če jo hoče vestno opravljati, vmešavati se v posvetne reči. Tako bi bilo, če bi imeli vestne duhovnike! Žalibog, vestni duhovnik bo mej nami kmalo nekaj tacega, kar je bela vrana mej svojimi črnimi tovarišicami.

Napredna narodna stranka je za to, da naj se duhovnik povrne v cerkev nazaj, in da naj pusti, da Vi kmetje sami skrbite za posvetne svoje reči. Drugače bomo kmalu tam, kjer so na Španskem. Tam ima duhovščina vse v rokah, tam je duhovščina vse zaklade, vse vrednosti, kar jih je sploh v deželi, okrog sebe nakupi-

čila. Za njo se na ognjišču neprestano cvre pečenka, španski kmet pa, kadar je slaba letina, polni si želodec z neko modro ilovico in ljubjem dreves! Tako so izjedli in izsesali duhovniki ubogo špansko deželo, da imajo pravi in resni prijatelji sedanjega kralja velike skrbi, kaj naj bi ukrenili, da mu na stara leta ne bo treba beračiti od farovža do farovža, če se bo hotel preživiti! Da, tako znajo klerikalci izjesti in izsesati deželo, če jim pade v pest, ali pod zobe, kakor jim je padla pod zobe beraška španska dežela! Napredna narodna stranka se pa brani proti temu, da bi pri nas nastale španske razmere, in da bi naši mladi duhovniki, polasteč se posvetnih zadev, vso mast okrog sebe nabrali, kmetu pa pustili kako modro ilovico in hrastovo ljubje! In ker bi pri tem, Vi kmetje, prvi prišli pod zob, opravlja napredna narodna stranka, braneč se proti prevladi mlajše duhovščine, prav za prav delo, ki prihaja v korist pred vsem kmetškemu stanu. Napredna naša stranka se trudi, da bi tebe, slovenski kmet, posvetnega gospodstva lačna mlajša duhovščina ne vrgla v ponev, kakor je vrgla v ponev španska duhovščina svojega kmeta Zategadelj z vso pravico trdim, da je napredna narodna stranka poštena stranka, in da je tudi kmetška stranka, ker se poteguje za blagor in srečo našega kmetškega ljudstva!

In začuli ste, kmečki možje, glas z visokega mesta, da naša poštena stranka sili proč od Kristusa, proč od kršanstva. Z visokega mesta je počil ta glas, ali jaz setolažim, da tisti, ki je govoril, ni govoril sam iz sebe, govorili so z njega znani nezreli mladeniči, katerim je laž edino orožje, in tudi edina molitev! Možje prijatelji! ozrite se vendar okrog po svoji domovini. Ali podiramo cerkve, in ali ni nasprotno resnica, da slovenski narod za svoje cerkve, za božje oltarje še nikdar toliko storil ni, kolikor stori danes? Ozrite se okrog! Ali so cerkve prazne, in ali smo le prst ganili kdaj, da bi ljudstvo odvrčali od češčenja božjega in od obiska božje službe, tiste božje službe, ki se dandanes tolikokrat onečedi po ostudni, k sovraštvu in prepiru hujkajoči pridigi! In mi, ki nas toliko blajijo, ali nismo vsikdar rade volje dajali, kar se je zahtevalo za resnične cerkvene potrebe, držeč se načela, Bogu je dati, kar je njegovega! In ozrite se okrog in oglejte se jih božje služabnike? Ali se jim res tako slabo godi, ali se jim morda tako godi, kakor se je godilo sv. Janezu v puščavi, ki je jedel sladke koreninice in grenke kobilice? Ali hodijo nagi okrog kot berač svetega Martina, trpeč lakot, žejo, mrz in revščino, kakor je vse to prenašal naš ljubi gospod Jezus Kristus, ki je bosonog in z eno samo suknjo hodil po zemlji? In še to jedno samo suknjo ni strgal vse dni svojega življenja! Nasprotno, ali ni resnica, da so služabniki božji dandanes deležni največje posvetne sreče, in da kažejo svetu obraze, na katerih cvete kar na enkrat deset spomladij? Kdo je opravičen, pri tacih razmerah očitati nam, da silimo proč od Kristusa! In od Kristusa naj silimo? Mi ubogi Slovenci? Razun ljubljanske škofije, ki nosi na leto svojih 60.000 kron, koliko pa je nas, ki bi se mogli v svilo napravljati? Ali nismo vsi berači, vsi skupaj, kar nas je Slovencev,

spadamo v en in isti lonec, to je v beraški lonec. In kar se nam na zemlji deli, je revščina, beračija, radi katere bi se ne splačalo živeti. In da v tem revnem življenju ne omagamo, pri tem vzdržuje nas vse upanje, da nam Kristus na onem svetu odkaže boljše življenje, nego smo ga imeli na tem slovenskem svetu. Blazen je vsak, ki bi Vam kmetom trgal iz srca to upanje, in le blazen človek more napredni narodni stranki očitati, da sili proč od Krista! Še ena pa je resnica, ljubi prijatelji, če bi bilo pri nas krščanstvo res tako v nevarnosti, kakor ni, potem bi ga možje, kakor so dr. Šusteršič, sladki Povše in hromi Pfeifer čisto gotovo ne mogli rešiti. In meni se vidi, da je krščanstvo mej nami izgubilo nekoliko vzornega svojega svita samo zavoljo tega, ker so ga katoliki, kakor je dr. Šusteršič, sladki Povše in hromi Pfeifer, v svojo patentirano varstvo vzeli!

Začuli ste na drugo stran pa tudi glas: nazaj h Kristu!

Lep glas! Napredna narodna stranka ni proti njemu: Samo nekaj želi. Želi namreč, da tisti, ki so pred vsem poklicani za Kristusom hoditi, da nam ti dajejo izgled, in da tudi sami resnično hodijo za Kristusom. Vprašam vas, je li to hoja za Kristusom, če se po naših farovžih gode reči, o katerih ne rečem družega, nego, da res niso lepe. Vprašam Vas, je li to hoja za Kristusom, če se po naših kaplanijah širi nezmernost v jedi in pijači, tako, da je neki učejak naše stoletje imenoval, stoletje pijanih kaplanov? Vprašam je li to hoja za Kristusom, če naši kaplani blago prodajajo, teleta koljejo, vino in žganje točijo, kakor navadni kramarji? Vprašam, je li to hoja za Kristom, če mladi kaplanje sovraštvo in jezo netijo med Vami, če letajo kakor beriči od hiše do hiše, vam ponarejajo glasovnice, ter v vsem kažejo, da jim je služba penzioniranega Povšeta več, kakor pa služba najsvetejšega Boga! In tako bi vam lahko stavil še sto vprašanj, na katere bi vi morali odgovoriti: ne, to ni hoja za Kristusom! Naj le doni glas: nazaj h Kristusu, čez hribe in doline naj se mogočno razlega, dokler ne doseže tudi kosmatih ušes naše politikujoče mlajše duhovščine, ki tava po stezah, ki vodijo od Kristusa, ne pa h Kristusu-kralju! Največja pregreha napredne narodne stranke je ravno ta, da ona sili na to, da naj se ta duhovščina povrne nazaj h Kristusu-kralju, in zategadelj je ravno mlajša duhovščina naša najhujša nasprotnica. Miru pa ne bo prej, dokler se ta duhovščina ne povrne v cerkev in h Kristusu-kralju!

Naši nasprotniki trobijo neprenehoma v svet, napredno-narodna stranka še ni nič za kmeta storila! Sicer to ni resnica, ker je napredna narodna stranka vsaj v dežel-nem zboru vedno z veseljem glasovala za vse, kar služi kmetu v korist. Na drugo stran pa vprašamo, smo li mi bili zastopniki kmeta? Ali niste imeli do sedaj vedno same take zastopnike, kakor so vam jih vsilili gospodje iz farovžev, in ali se niso ti gospodje vedno bahali, kmet je naš, ta mora plesati, kakor mi godelmo, mi smo njegovi poklicani zastopniki, nas pa so pri vas izpodrinili. Zategadelj ne prašajte nas, ki nismo smeli biti vaši zastopniki, kaj smo za kmeta storili, prašajte raje svoje „poklicane“ klerikalne zastopnike, kaj so ti za

vas storili dolgo, dolgo vrsto let, ko so vas zastopali tako v državnem, kakor v dežel-nem zboru? Vprašajte gosposkega kmeta Povšeta, kaj je do sedaj za vas storil? Jako težko mu bo za odgovor. Ni ga poslanca, ki bi svojim volilcem ne mogel odgovoriti: pogledite! ta in ta klanček sem vam preložil. Ne vem, more li vam Povše kak klanček pokazati, ki bi ga bil vam preložil! Mogoče, a jaz ga ne poznam. Od kod pride prijatelji, da so ti klerikalni poslanci vsi tako mlčni, tako mrzli, nedelavni, prav kakor da jim je vse jedno, ali kaj dosežejo, ali ne? Odgovor je lahak: To prihaja od tod, ker ima ta gos-poda srce za farovž, ne pa srca za kmeta. Cela klerikalna stranka izkorišča sicer kmeta za svoje namene, srca za kmeta pa nima. Cela klerikalna stranka, kolikor jo je, nima srca za kmeta!

To je ta pobožna kompanija najodkrit-eje pokazala pri tisti priliki, ko je dr. Šusteršiču na ljubo hotela razgnati našo kmetijsko družbo. To je bila jedina družba, v kateri so v soglasju in skoraj bi rekel v prijateljstvu delovale vse tri stranke v deželi. V prijateljstvu, koje bi se moralo utrditi, ako se naj dosežejo v deželi zdrave javne razmere! To prijateljstvo pa je bilo temvečje cene, ker je živel in delovalo v kmetijski družbi, ter rodilo sadov, ki hodijo kmetu v blagor. Kar ste dosedaj dosegli napredka v kmetijstvu, temu se nimate zahvaliti duhovščini, temveč slavnoznani naši kmetijski družbi. Da nima naša klerikalna stranka srca za kmeta, pokazala je predvsem s tem, da je hotela uničiti, razdreti in razdrobiti kmetijsko družbo, ter kmeta še ob tisto pomoč pripaviti, katero je dobival do sedaj iz bele Ljubljane. Napadalce na družbo poslali ste sicer s krvavimi nosovi domu, ali resnica pa le ostane, da ti ljudje nimajo srca za vas kmeta! To so ljudje, prijatelji, ki so molče v žep utaknili grozno očit-anje, da so ubogega revnega slovenskega kmeta pri prodaji umet-nih gnojil naravnost goljufali, to so ljudje, ki so molče utaknili v široko svojo malho očit-anje, da zlorablajo svoja društva v namene da deželo pri dachu sleparijo! Kdor vse to premišlja, mora se nehote začuditi, da se vam za kandidate ne predpišejo kaki poljski judje, ki smejo pri prodaji blaga, kakor tudi pri dachu še spretneje slepariti od naših konsumarjev!

Zdrami se torej slovenski kmet, in uvidi že vendar jedenkrat, da je mera polna. Tako ne more dalje! Z gosposkimi kmeti, katere so ti usiljevali iz farovžev, nisi dosegel ničesar. Klerikalni voziček, v katerega so te vpregali, je polomljen, in na vse strani poka in raz sebe sili. Vrzi v klonico to staro šaro, in omisli si nov, trden voz, kojega si pa ne daj napravljati po mojstrih iz farovžev, ali pa po mojstrih iz Ljubljane, priporočenih po mladih, neskušanih kaplanih. Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Izberi si poslanca iz svoje lastne srede; če tudi ne bo imel tiste sladke zgovernosti, kakor je ima na primer gosp. Viljem Pfeifer, nič ne de, pa bo imel vsaj pravo, pošteno za kmeta v resnici vneto srce!

Glasujte torej za kmeta Franca Zupančiča! Amen!

Zborovalci so govorniku z gromovitim navdušenjem pritrdjevali.

Na to je podelil predsednik besedo g. dr. Trillerju iz Ljubljane, ki je v imenu

45. h

napredne stranke priporočal zbranim volilcem pete kurije kandidato g. učitelja Luka Jelenca. Tudi ta govornik je pred vsem odvrčal z vso odločnostjo od stranke očitane nekatoliških tendencij. Naša mlajša duhovščina zamenjuje danes vero s svojo osebo, in ker narodna stranka one kaplane, ki v našem plašču letajo na cesto in v gostilno, po vsej pravici podi nazaj v cerkev, kakor bi podila v sodnico tudi sodnika, ki bi se drznil togo zlorabljeni za cestno politično agitacijo, zato se jej ožita brezverstvo. Ako se mora potem stranka braniti zoper taka obrekovanja z vsemi sredstvi, so tega krivi klerikalci sami. Tega, da bi bil vsak kaplan-mladič, komaj zapustivši ljubljanski golobnjak, poklican za posvetnega jeroba našega kmeta ter mu smel vsiljevati pod cerkvenimi kaznimi svojo politično modrost, mora biti konec. Sploh morajo priti vsi duhovniki do spoznanja, da so duhovniki le v cerkvi, na cesti in v gostilni ter sploh v posvetnih zadevah pa nič več kot sleherni državljan.

Potem je govornik v kratkih besedah pojasnil pomen pete kurije ter ožigosal predrznost klerikalcev, ki skušajo smešiti kandidato g. Jelenca, češ, da se skromen učitelj ne sme v eno vrsto postaviti skofemu advokatu dr. Šusteršiču. Govornik pa dokazuje, da bi bil prav za mandat pete kurije najzaslužnejši ljudski učitelj še veliko primernejši kandidat nego škofov advokat dr. Šusteršič. Ta mandat pristojna delavcem in pri današnjih razmerah je pаметen učitelj še najpoklicanejši reprezentant različnih delavskih slojev, kajti ako kdo, tedaj tudi on je svoj črni kruh v potu svojega obraza ter čuti in pozna bedo delavca trpina. Prav zaradi tega postavlja se tu delavcem v pravo luč socialno naziranje in ljubezen do delavca one stranke, ki mu usiljuje za zastopnika moža, čigar največja sreča je zadovoljnost bogatega in strogo kapitalističnega škofovstva in drugih rudečobrobljenih bogatašev, ki na višini svojega izobilja niti pojma nimajo o bedi pravega delavca.

Glede na vse to razsodnim delavcem ne more biti težka izbira med škofovim postreščkom ter zavednim učiteljem. Izvolitev dr. Šusteršiča doprinesla bi svetu žalosten dokaz, da kranjski kmetski volilci 5. kurije še niso zreli za politične pravice, toda tolažila bi vas v tem slučaju zavest, da še nobeno drevo ni rodilo prvo leto sadu, in da bo vsled tega tudi pošteno delovanje narodne stranke za osvoboditev kmeta iz nekrščanskega farovškega jarma zmagovalo če ne danes, pa jutri.

Tudi temu govoru so zborovalci živahno in navdušeno pritjevali.

Na to je na predlog g. učitelja Stipka Jelenca bila soglasno odobrena kandidatura g. Franceta Zupančiča kakor tudi ona g. Luke Jelenca. Predsednik župan Mertič je zaključil shod ter zaklical trikratni Slava našemu cesarju. Domači pevci zapeli so cesarsko pesem, na to pa „Naprej zastava Slave“. Tako se je dostojno končal lepi ta volilni shod. Zvečer pa smo imeli volilni shod v Žužemberku v gostilniških prostorih g. Josipa Pehanija. Ta shod obiskalo je vse, kar ima kaj veljave in imena v Žužemberku. Bilo je več navdušenih govorov, in tudi tu sta bila sprejeta oba naša kandidata Zupančič in Jelenc.

Slava vrlim Dvorjanom, slava zavednim Žužemberčanom!

Državnozbornske volitve.

Shod na Vačah.

Zbralo se je bilo okoli 200 volilcev, katerim se je predstavil kandidat nar. napredne stranke g. Lenarčič. Volilci so burno aklamirali govornika ter jednoglasno sprejeli njegovo kandidato. Za Lenarčičem se je oglasil k besedi g. Gostinčar ki je tudi prikreval na shod. A komaj si je nekoliko ogledal svoje prste, že je moral prenehati. Zbrani volilci mu niso pustili nadaljevati njegovih neslanosti. Za njim se je oglasil socialni demokrat g. Čobal, ki je svoj govor spretno dokončal med rednimi medklici „živio Jelenc“.

Shod v Šmartnem.

Dvorana natlačeno polna. Klerikalci pod vodstvom dekana Lavrenčiča in obeh kaplanov. Štruklja in Trpina, pripeljali svoje priučene kanarčke do zadnjega

„mandelca“. Skušali so si pridobiti predsestvo, a ko to ni šlo, so skušali zborovanje preprečiti. A naši pristaši so jih postavili pred vrata, kjer je dekan, stoječ na kamnu, svojim vernim ovčicam, trojarem in trojalkam, bridko tožil o „surovosti“ liberalcev. Kaplana Štrukelj in Trpin sta se „luftala“ ter ugibala o minljivosti vsega posvetnega. Notar Svetec predsedoval ter vodil zborovanje do zadnjega. Volilci so se izrekli za Lenarčiča. Gostinčar ni mogel v dvorano, kar mu je povzročilo velikanski nahanj. Druga „Mirna Pač“. Živelci zavedni volilci! — Natančneje prihodnjič! —

Povše kot kmetijski strokovnjak.

Iz Boštanj se nam piše: Strokovnjak v kmetijstvu, zlahtni gospod vitez Povše mora biti izvoljen državnim poslancem. K tej časti smo zavezani mu pomagati posebno mi Dolenjci. Kvasil je letošnje poletje v „Slovenec“ o „Lichtenwalder Wachsapfel“ — „Sevniška voščenka“. — Torej strokovnjak, penzijo nirani vodja goriške kmetijske šole, ne ve, da je voščenka pristna dolenjska vrsta. K nam hodijo naši sosede Stajerci po cepiče, po sadna drevesca in slednjič tudi po — sad, namreč po dolenjske voščenske. To vse svojim dobrim stajerskim sosedom iz srca privoščimo, na vrh pa še strokovnjaka Povšeta in dra. Žlindro — za državnega poslance stajerske dežele. To tembolj zasluži, ker je s svojim vrlo „učenim“ spisom opozoril sadne trgovce na stajerski pridelek voščenk, a ne na kranjskega. Živela katoliško-narodna žlindra!

Iz Rajhenburga, 1. decembra.

Pri včerajšnji prvotni volitvi zmagali smo v obeh kurijah narodni naprednjaki.

Na Vidmu prodrl so klerikalci. Ali v peti kuriji vršila se bode nova volitev, ker so ti prosvitljenci volili tacega volilnega moža, ki niti volilne pravice nima v občini. — Dekan Žičkar je volil — samega sebe.

Mameluki mariborske klike na delu.

Iz Maribora, 23. novembra.

Gosp. Žičkar je kandidat mariborskih rudečkarjev in neslovenskega škofa g. Napotnika.

Če zmaga Žičkar, zmagajo mariborski rudečkarji, zmaga neslovenski škof Napotnik; če propade Žičkar propade mariborska klika, propade neslovenski škof Napotnik. In potem? Mein lieber Augustin, alles ist hin! Toda mariborska klika se ne da ugnati tako hitro v kozji rog! Zmagati mora. V ta namen je izdala tajne ukaze na svoje mameluke v duhovski obleki, da morajo delati z vsemi močmi za zmago Žičkarjevo. Namignilo se je tudi, da plačilo tudi ne izostane in da bode škof sam „pridnim delavcem“ hvaležen.

In to je pomagalo! Vsi „Streberji“ v duhovski obleki so že pridno na delu. Sedaj jim cvete pšenica! Kozjanski kaplan se trudi noč in dan in je srečno prišel na — hudiča. Širokoustni župnik Tomažič, unicum na svetu, ker je bil po škofovi deklaraciji, katera je seveda nezmotljiva, že rojen za pilštanskega župnika, napolnuje prazne predale „Slovenčeve“ z nezaslugami Žičkarjevimi. Literat Lekše voha po semnjih, izdajca svoje dežele, Kokalj jaha po vaseh pegaza ter pripoveduje, da je on Kokalj, „kranjec“, Hribar pa „Štajero“; večni kandidat za mariborski kanonikat Jernej Voh — duhovniki ga imenujejo „der Unverdaulich“ — sili v Hribarja, da se mu sline cede, naj vendar čaka na smrt katerega poslanca“, in starček Bosina napada „v prvem prisiljenem dopisu“ kozjanske liberalce.

In še cela vrsta drugih je na nogah, da si zaslužijo pri mariborski kliki „Fleisszettel“, kajti take prilike ne bode kmalu ko je sedaj.

Načeljuje pa vsem mamelukom, doktor breznačajne in perfidne agitacije, duhovnik Anton Korošec. Svoje rigorozne je obesil na klin, ker je škof obljubil večje plačilo, in pridno „vandra“ od kraja do kraja, da razdeljuje ustmeno tajne ukaze — pismeno je preveč nevarno — ter deli pohvale in graje.

Mariborski rudečkarji in škof Napotnik malokdaj obljubujejo! Torej, otroci, bodite

pridni in delavni! Plačilo, ki Vas čaka je veliko. Oko ni videlo in uho ni slišalo, kar so pripravili mariborski rudečkarji, tistim, ki marljivo delajo za Žičkarja!

V Ljubljani, 3. decembra.

Dogodki na Kitajskem.

Pariški časopisi so prinesli brzojavko da vlada med vsemi inozemskimi poslaniki v Pekinu popolno soglasje glede mirovnih pogojev. Ti pogoji se sporoče kitajski vladi bajé nemudoma. Tudi Rusija se strinja z drugimi vlastmi. Takih zagotavljanj in zatrdil, da vlada med poslaniki popolna složnost je prineslo evropsko časopisje že mnogo, a vedno se je izkazalo, da sloga poslanikov ne pomaga nič, ako so nesložne vlade. Ali je to pot stvar drugačna in ali so mirovni pogoji končno vendarle dognani v solidarnosti se pač pokaže v kratkem. V Tientsinu vlada bajé velik nemir. Bok-sarji in kitajski vojaki se vračajo skrivaj. Bati se je novih zmešnjav, ako ostane luka pozimi zaprta. Nemški polkovnik grof York se je v Pekinu v svoji sobi zadušil, ker je rabil žareče ogle, da bi si spalnico ogrel. York je bil bajé nadarjen vojskovodja. V Mandžuriji so Kitajci napadli več ruskih straž. V vasi Chudzjakopen so zgrabili boksarji ruski oddelek in ubili 10 mož. Francoski zunanji minister Dellasé je v ministrskem svetu sporočil, da so bili v pokrajinah Šuntak in Kanton nemirov krivi uradniki in hujskači obglavljeni.

Vojna v Južni Afriki

Dewet, genialni ta vojskovodja Burrov, ki je prizadel Angleže že toliko hudih udarcev, je 22. novembra dosegel veliko zmago. Pri Dewetsdoru je zgrabil po dvadnevem boju Angleže z naskokom. Angleži so imeli 15 mrtvih in 62 ranjenec. Po hudem odporu se je nazadnje udalo 400 Angležev z dvema topoma. Dewet je pustil ranjence na bojišču ter takoj odmarširal v treh kolonah v Kaplandijo po cesti preko Bethulieja in Aliwalporta. Generala Knoxa, ki je nameraval Deweta ujeti, je Dewet z angleškimi topovi pognal nazaj proti Vaalbanki. Holanci na Kapu podpirajo Deweta očitno. Lord Roberts, ki je mislil že odpotovati, je svoje potovanje zopet odložil. V Londonu vlada strah. Po vsej Kaplandiji se pomnožujejo vojaške posadke, ker se Angleži bojé splošne ustaje. Oblastva zahtevajo, naj se proglasi obsedno stanje. Londonsko finančno glasilo „Statist“ priporoča vladi, naj se začne z Botho in Dewetom pogajati, da se napravi vojni konec. Poveri se naj ta naloga najvišjemu civilnemu uradniku v Južni Afriki. Bothi in Dewetu naj se pounudi prostor v zakonodajskem svetu! Ako priporočajo mir milijonarji, najplivnejši angleški faktorji, je to pač dokaz, da so vojne siti tudi Angleži že do grla. Zadnje tedne je bilo zopet več bojov. General Hasbrock s 3—4000 Buri je imel boj s polkovnikom Whitejem pri Bultfonteinu. Buri so se umaknili čez reko Modder. Pole-Carew je imel boj pri Barber-tonu, polkovnik Meyrich pa pri Lichtenbergu. Nadalje je bilo več manjših prask. Blizu Standertona je bila večja bitka.

Slavlje stoletnice Prešernovega rojstva.

Ljubljana je mesto, kjer je preživel Prešeren največji del svojega življenja, in kjer je spesnil večino svojih nesmrtnih pozij. Razume se torej, da je bila Ljubljana v prvi vrsti poklicana proslaviti stoletnico Prešernovega rojstva ter na najlepši način dati duška tisti veliki hvaležnosti, katero občuti te dni vsako zavedno slovensko srce do moža, ki spi malone že pol stoletja na kranjskem pokopališču. Tri dni je določila Ljubljana za proslavo Prešernovega rojstva. Vendar pa ni bilo to slavlje tako, kakršno bi moralo biti in kakor bi bilo lahko. Ker pa stojimo sredi volilnega boja in ker so se pri prireditvi slavnosti primerile — gotovo ne namenoma — napake, ki se vsledar maščujejo, to slavlje nikakor ni bilo zadovoljivo. Ko se čez par let razkrije Prešernov spomenik, se bodo to pot napravljene napake odpravile izlahka ter se postavi vaa slavnost pač na najobširnejšo podlago.

Ljubljana je bila — le deloma — že v soboto v zastavah, po nekaterih izločbah pa je bilo razpostavljeno Prešernovo poprje. Ob 8. uri zvečer so priredila narodna dru-

štva — „Sokol“, „Slavec“, „Ljubljana“, „Trgovsko pevsko društvo“, „Zidarsko in tesarsko društvo“, „Slovensko planinsko društvo“, „Klub slovenskih biciklistov“, „Pisateljstvo društvo“, „Odbor za Prešernov spomenik“, „Učiteljsko društvo“, „Gasilno društvo“ ter nekaj členov krščansko-socialne zveze — z meščansko godbo na čelu, bakljado po mestu. Bakljade se je udeležilo ogromno občinstva, ki je društva živahno aklamiralo. Nato se je vršil v „Narodnem domu“, v Sokolovi dvorani komers. Dvorana je bila v hipu nabito polna. Meščanska godba, — ki je svirala pri bakljadi novo koračnico „Prešeren“, po narodnih, na Prešernove besede zloženih pesmih sestavlil Lud. Pahor — je igrala kakor vselej jako točno, pevski društvi „Slavec“ in „Ljubljana“ pa sta uprav tekmovali v lepem petju. Občinstvo je izkazovalo društvoma svojo zahvalo z obilnim ploskanjem. Veliko živahnost, ki je vladala v dvorani, je povzdignil še pesniško nadah-njeni govor g. dr. K. Trillerja, katerega se je deloma pritrdjevalo jako burno. Večer je bil resnično lep ter se je obnesel docela. Ljubeznive ljubljanske gospodične so razprodale na korist fondu za Prešernov spomenik ogromno Aškerčevega prologa ter skupile precejšnjo svoto.

V nedeljo dopoldne se je zbralo v slavnostno razsvetljeni veliki dvorani, v kateri je bil sredi zelenja postavljen Prešernov kip Al. Repiča, precej elegantnega, praznično oblečenega občinstva, deputacije društev z zastavami, mnogo odličnjakov in rodoljubnih dam ter več zastopnikov pokrajinskih Slovencev, med njimi: koroški prvoboritelj in bivši župan Matija Prosekar. Izmed odličnjakov smo videli tele gospode: dvor. svetnika Lubeca in dr. Račiča, dež. šol. nadzornika Končnika, dež. glavarja Detelo, z deželnim zbornikom Povšetom, župana Hribarja, podžupana viteza Bleiweis-Trsteniškega, več obč. svetovalcev, ravnatelje dr. Junovwicza, Senekoviča, Hubada, Šnbica, več profesorjev in učiteljev, pošt. ravnatelja Šorlija, predsednika notarske zbornice Gogolo, predsednika mestne brannice V. Petričiča, predsednika trgovske in obrtne zbornice Kušarja, več dež. poslancev, duhovnikov i. dr. Vdeležba pa nikakor ni bila tolika, kakor jo je bilo pričakovati. Različni krogi so se absentirali. Tako je izostala v. a. gazetizija in tudi c. kr. vlada. Če je hotela vlada s tem dokazati, da smo Slovenci postali to, kar smo danes, brez njene volje in celo proti njeni volji, se ji je to docela posrečilo. Garnizije ni bilo niti v gledališču niti pri zborovanju, pač pa se je vdeležilo nekaj častnikov komersa.

Glavna točka slavnostnega zborovanja je bil slovesni govor g. prof. Er. Levca. Kakor vselej je tudi to pot govoril g. prof. Levce krasno, s prikupno mirnostjo in učenjaško, a vseskozi zanimivo temeljitostjo. Prelepi govor, ki je žel najspljšejšo pohvalo, prinese v celoti „Lj. Zvon“.

Pred govorom je zasvirala meščanska godba primeren potpourri, pevski zbor združenih pevskih društev pa je zapel pod vodstvom g. konc. vodje M. Hubada Jenkovo „Molitev“. Po govoru je zbor zapel Nedvedovo kanteto „Slava Prešernu“. Petje je bilo resnično izborno, umetniško popolno ter vsestransko dovršeno. Smelo trdimo, da toli impozantnih zborov, petih s toliko umetniško precioznostjo, že dolgo nismo slišali. Zato: čast g. Hubadu!

Drugi del včerajšnje slavnosti se je vršil v gledališču. Popoldne je bilo gledališče prav natlačeno polno ter so žele vse točke viharo priznanje. Tudi zvečer je bilo gledališče popolnoma razprodano ter je bilo občinstvo izredno animirano.

Danes pa se vrše Prešernove slavnosti po posameznih učnih zavodih z živimi slikami, deklamacijami in govori

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih duhovniki in drugi klerikalni agitatorji ne pouzmajo.

Majite na glasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo.

Poučujte ljudstvo, naj klerikalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. decembra.

— Uradna tajnost in „Slovenec“. V soboto je „Slovenec“ zopet nastopil v ulogi denuncijanta. Pravi, da je bila nam iz-

dana uradna tajnost, ker smo že 28. m. m. poročali, da je zaradi tolovajstva v Gočah obtoženi kurat Ferjančič in njegovi sokrivci, ko je dotični akt z obtožnicami šel isti dan v Vipavo. Da „Slovenca“ ne bo preveč skrbelo, mi povemo, da vse to, kar smo mi poročali 28. m. m. zvečer, je isti dan zjutraj poročal „Grazer Tagblatt“. To pot se torej „Slovenca“ njegova denunciacija ni posrečila, kar ga pa gotovo ne bo zadrževalo, da pri prvi priliki zopet tako nastopi.

— Občinski svet ljubljanski ima jutri ob petih popoldne sejo. Na dnevnem redu so: Naznanila predsedstva in poročila o izvolitvi 15 členov za državnozborske volitve; o prošnji „ženskega telovadnega društva“ v Ljubljani v zadevi pravil tega društva; o zastopanju mestne občine pri zborovanju odposlancev mest sredi decembra na Dunaju; o stališču k sklepu dunajskega občinskega sveta glede podržavljenja ali sekvestrovanja premogovnikov, odnosno glede podržavljenja prodaje premoga na debelo; o skontraciji mestne blagajnice o najemščini za topničarsko vojašnico; o neki prošnji za podaljšanje obroka za izplačilo 3% posojila; o prošnji nekaterih posestnikov v zadevi izplačila 3% nega posojila; o parcelaciji knezoškofijskega posestva na Sv. Petra predmestju I; o kolavdaciji Kuhnove ceste, Nunskih ulic in Streljskih ulic; o ljubljansko-idrijski železnici; o mestne klavnice proračunu za leto 1901.; o izvršenih garancijskih preskušnjah pri novih napravah mestne elektrarne; o učnih uspehih na mestni višji dekliski šoli; o ponudbi Antona Težaka in Elije Predoviča glede odkupa sveta; o ponudbi dr. Fr. Munde, Simona Pogačarja in Ivana Gorupa glede odškodnine za svet; o določitvi zneska, katerega mora Jos. Strehar povrniti za uravnavo nivoela. Občinskega svetnika Ivana Tostija samostalni predlog v zadevi ustanovitve brzojavnih postaj pri poštnih podružnicah v Ljubljani; o prošnji za porabno dovolilo za novo poslopje Stubenbergičine ustanove.

— Vzgleden red pri uredništvu „Slovenskega Gospodarja“. „Slov. Gosp.“ se je pritoževal, da se mu ni dopisal narodni volilni oklic in preden j se je informiral, je nakopičil po stari navadi svojega urednika duhovnika Korošča, kateri se v sili tudi zlaže, vse polno sumničenj. Danes je primoran vse preklatic. Prebrisani uredniki se v takih slučajih iz govarjajo na pošto, Korošec pa mora pri poznati, da se je pismo moralo zgubiti v naši tiskarni. Zares lep red mora vladati v tej tiskarni!

— Klerikalna „vzajemna zavarovalnica“ in sv. Florijan. Piše se nam: V Medijatovi, recte korarski hiši imata dr. J. Janez Vencajz in Janez Brejc svojo advokaturu, blizu njih firme pa visi tabla „vzajemne zavarovalnice“ s sv. Florijanom na špiči, držečim v roki golico, iz katere vliva petjot v — meglo. Ali ta revež sv. Florijan bo s klerikalci vred faliral, kajti na deželi, kakor pripovedujejo kmetje, — se ljudje ne dajo ujeti v to golico, ker pravijo, da so jih farji že s konsumnimi društvi dovelj „našmirali“. Sv. Florijana naj bi torej zdaj poslali rajše na deželo gasit tja, kjer bodo klerikalci — pri volitvah pogoreli! Tako pravijo ti prešmentani kmetje! Ali ste slišali, vi krščansko-socialni in klerikalni kontrabantarji?

— Slovensko gledališče. Ker k večerajšnji predstavi veliko občinstva ni dobilo prostorov, in ker se je splošno izražala želja, da se krasno aranžirani živi podobi „Apoteoza“ in „Povodnji mož“ ponovita, sklenilo se je prirediti v proslavo stoletnice Prešernovega rojstva se jedno slavnostno predstavo v gledališči, katera se vrši jutri, v torek 4. t. m. Vzpored se je sledeče sestavil: po slavnostni ouverturi, katero igra vojaška godba, govori gđ. K. Rückova Aškerceva slavnostni prolog, čemur sledi apoteoza. Na prošnjo intendantice „Dram. društva“ govoril bo gospod prof. Fran Levec slavnostni govor „o Prešernu, njega življenju in pomenu za Slovence“. Na to pojo pevci pevskih društev „Glasbena Matica“, „Ljubljana“, „Slavec“ in „Slov. trgovsko pevsko društvo“ pod vodstvom gosp. M. Hubada. Nedvedovo slavnostno pesem „Slava Prešernu“. Na to deklamuje g. Verovšek balado „Povodnji mož“, čemur sledi krasna mojstrsko aranžirana živa slika „Povodnji mož“. Nato se poje tretjikrat v sezoni priljub-

ljena komična opera „V vodnjaku“, v kateri poje glavno sopransko ulogo prvi-krat na slovenskem odru gospa Irma Polakova, ki je to ulogo s krasnim uspehom pela ob svojem gostovanju na dvornem gledališču v Belemgradu, razven nje pojo tenorist Orzeliski, basist Vašiček in altistinja Radkiewicz. Predstava se vrši na korist Prešernovemu spomeniku v Ljubljani.

— Slovensko gledališče. V spomin stoletnice Prešernovega rojstva igrali so se večeraj podoldne za znižane cene „Rokovnjači“, in zvečer se je pela „Prodana nevesta“. Pred igro je s finim čutom predavala popoldan in zvečer gđ. Rückova slavnostni pesniški „Prolog“ Aškerceva, ki je sklenil s krasno, umetniško koncipirano in izvedeno apoteozo Prešernovo. Zvečer govoril je pred prestavo tudi g. Verovšek Prešernovega „Povodnega moža“ ki je tudi končal z živo sliko, kako ugrablja povodnji mož zalo Urško s plesišča ter jo nese ob strmečih plesalcih in gledalcih v svoje mrzlo, vodeno domovje. Obe živi podobi sta bili izborna slikarska umotvora, ki se jima je poznala v finem okusu izvedena roka najboljših naših umetnikov, predsednik in drugih članov slovenskega umetniškega društva: g. ces. svetnika, profesorja Franketa, ter gg. Groharja, Jakopiča, Jame in Vesela. Pri slikah so sodelovali z uneto požrtvovalnostjo, primerno slavnosti tega dneva, dame in gospodje iz odličnih narodnih ljubljanskih krogov. — Predstava „Prodane neveste“ je izvrstno uspela, ker so vsi sodelujoči, mej prvimi pa tudi g. Vašiček, storili svojo dolžnost, da je imela predstava ne samo tisto završenost in zackroženost, ki je za uspevanje opere potrebna, ampak tudi duha, ki še le spremeni umotvor v umetnino. V to primogel je tudi jako vneti zbor, ki je spominjal na svoje najboljša časa in točni orkester pod izkušenim vodstvom g. Beniška. Da se je označila stopnja umetnostnega in glasbenega okusa našega 100 let po Prešernovem rojstvu, intendantica ni mogla izbrati pripravnejše opere. Ravno tako značilno je, da je prišel ob te slavnostni priliki zopet Jurčič do svoje pravice v gledališču, kjer se mu je že nekdaš s finim čutom hotela postaviti kot prvega našemu dramskemu zastopniku soha. „Rokovnjači“ so popoldan dobro uspeli. Odlikovala sta se v njih posebno g. režiser Verovšek in g. Deyl, pa tudi drugi. Gledališče je bilo obakrat slavnostno razsvetljeno, in kar je še slavnostnejše, že par dni prej do zadnjega kotička razprodano. Zvečer imelo je gledališče posebno prazničen sijaj po krasnih damskih toaletah in slavnostnih oblekah.

— Miklavžev večer priredi telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani s sodelovanjem meščanske godbe v sredo, dne 5. decembra 1900, v telovadni dvorani „Narodnega doma“. Vzpored: 1. Komzak: Španska koračnica. 2. Bēla: Komična overtura. 3. Parma: Jugoslovanske cvetke, potpouri. 4. Nastop Miklavžev s sijajnim svojim spremstvom. 5. Ziehrer: Ljubavno pismo, polka franc. 6. Napravnik: „Vlasta, overtura slov. pesmi. 7. Iv. pl. Zajc: Mornarji na krov, četvorka. 8. Moniuzsko: Velika mazurka iz „Halke“. 9. Verdi: Dvospev iz „Trubadurja“. 10. Cizbulka: Štefanija-gavota. 11. Ellenberg: V kapelici, karakterni komad. 12. Robandi: „Zvezdi zaupnici“, pesem. 13. Novosad: Ana-gavota. 14. Loeben: Slišiš šumenje jelk? pesem. 15. Parma: Ex galop. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Člani so prosti vstopnine, rodbine članov plačajo 20 kr., nečlani po 40 kr. od osebe; otroci prosti.

— Iz seje c. kr. okrajnega šolskega sveta v Postojni, dne 29. novembra 1900. Ko se poročilo o reševanju tekočega gradiva izza zadnje seje pritrjevalno na znanje vzame, reši se med drugim tole: Prošnja nekega učitelja za denarno podporo se priporočilno predloži c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Nadučitelju M. Bregantu v Št. Vidu nad Vipavo pripozna se tretja starostna doklada od 1. oktobra t. l. Na vprašanje c. kr. dež. šolskega sveta za uvrstitev dveh učiteljskih moči v višji razred staleža kranjskega učiteljstva, izreče se, da tuoradno ni nobene ovire. Za prihodnjo triletno dobo imenujejo se za vse tu okrajne šole krajni šolski nadzorniki. V pomanjkanju moških prosilcev podeli se začasno učiteljska služba na enorazrednici na Planini pri Vipavi izprašani učiteljski

kandidatnji gospici Ivani Prašern. Končno se sklene, da v prihodnje odpadajo posebne prošnje za podelitev starostnih doklad. Zadoštevajo bode za pripoznanje petletnic — uradno in z dekretom podprto naznanilo šolskega vodstva — a.

— Slovenke — Slovenki. Včeraj sta presenetili gospodični Ana Kušarjeva in Leonija Souvanova Prešernovo hčer, gđ. Ernestino Jelovškovo, z lepim darilcem. Prinesli sta ji v imenu ljubljanskih narodnih dam hranilnično knjižico z vlogo in pripis: „V slavnem očetu Me Tebe ljubimo! Slovenke — Slovenki!“ Tako so na najprimernejši način proslavile današnji dan, dan stoletnice pesnikovega rojstva. Veselo iznenadena in ginjena se je zahvalila gđ. Jelovškova. Slava ljubljanskim Slovenkam!

— „Sozialistische Monatshefte“ — zdaj najuglednejši socialistički mesečnik na Nemškem — prinesli so v XII. številki prevod prekrasne Aškrčeve pesmi „Premogariji“ pod naslovom „Die Kohlengrāber“. Aškrčeva pesem se v nemškem prevodu jako lepo bera. Kdo je prevod oskrbel, ni povedano.

— Gospodom trgovcem in obrtnikom na deželi, ki še niso člani „Trgovskega in obrtnega društva“, priporočamo, da se ga s svojim pristopom — čim prej tem bolj — oklenejo, ker bode društvo z novim letom lotilo se še temeljitejše, pa tudi z vsemi sredstvi dela v prosepah stanovskih interesov. Uspehi podobnih društev na Štajerskem, N. žje Avstrijskem in drugod so n. pr. povsod nepričakovano obili, pa to le zato, ker je ta stan ondi dobro organizovan. Pred tako organizacijo imajo tudi merodajni krogi respekt. Ker je na Kranjskem ogromna večina trgovcev in obrtnikov na strani napredne stranke, bode tudi pri volitvah v soglasju z njimi postopala. Čim številnejša je armada, tem sigurnejša je zmaga! To umevajo tudi že mnogi člani, ki so zadnji čas društvu pristopili. Upamo, da ti niso — zadnji!

— Podporno društvo pomožnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko. Odbor tega društva je imel dne 28. novembra t. l. svojo redno mesečno sejo. Po predsednikovem pozdravu in konstatiranju sklepčnosti prebral je tajnik zapisnik o zadnji seji (dne 25. oktobra letos), ki se je vzel odobruje v znanje. Tekom tega meseca je oboliel jeden član, kojemu se je tudi že bolniščina izplačala. Blagajniškemu izkazu za mesec oktober je povzeto, da je imelo društvo v imenovanem mesecu 127 kron dohodkov in 6 kron izdatkov, torej prebitka 121 kron; rezervni zaklad znašal je koncem oktobra 5717 kron 63 vin. Poročilo se je vzelo na znanje. Ker se pri točki „razni predlogi“ ni nihče oglašil k besedi, je zaključil predsednik sejo.

— „Domovina“ je bila zopet dne 30. m. m. zopet pred celjskimi porotniki. Odgovorni urednik, g. Ante Beg, ji bil krivim spoznan. Porotniki so skoro vsa vprašanja soglasno potrdili. Senat je prisodil toženemu uredniku grozno kazeno — treh mesecev zapora. Razprava je zadobila vsekako svečano lice, kajti sam bivši minister in sedanji višjesodni predsednik grof Gleispach je, mudeč se na inšpekciji, nadzoroval tek obravnave. Obžalujemo iz dna srca trnjevo in mučeniško pot, katero mora hoditi „Domovina“; občudujemo pa može, ki stoje za njo, kakor prave narodne mučenike. Vi pa, narodni naši nasprotniki, zarezali ste zopet eno zarezo na rovaš naše potrpežljivosti; le tako naprej — svaka sila do vremena!

— „Celjski Sokol“ je imel svoj letošnji redni občni zbor v soboto 1. t. m. Pri istem so se vršile prav zanimive razprave in se je storilo več važnih sklepov. Odbor za bodoče leto se je sestavil takole: Starosta dr. Ivan Dečko, odvetnik, podstarosta dr. Josip Karlovšek, odvetniški kandidat, tajnik Ivan Spindler, poslovođa tiskarne, blagajnik Vinko Žener, komptorist trgovine Merkur, odborniki Franjo Jošt, revizor slovenskih posojilnic, Franjo Lončar, tajnik celjske posojilnice in dr. Vladimir Ravnihar, odvetniški kandidat. Namestnika sta Ivan Rebek, ključarski mojster in Vinko Pustovrh, trgovski pomočnik. Načelnik telovadcev Matija Benčan, knjigovodja južnoštajerske hranilnice. Društvo šteje okoli 120 članov, med temi 70 izvršujočih, od katerih je pa žal, nekaj seveda samo na papirju, to se pravi takih,

ki bi radi povsod govorili veliko besedo, a nimajo niti društvene obleke in ki namena celjskega Sokola še prav ne razumevajo. Upamo, da se tudi glede tega obrne v bodočem društvenem letu na bolje.

— „Slovenske zadruge“ je izišla 12. in zadnja številka v tem letu in prinaša mnogovrstno gradivo o slovenskem posojilništvu in naši zadrugi gospodarski organizaciji, o katerih predmetih ta mesečnik objektivno razpravlja. Izhajal bode tudi l. 1901. Naročnina znaša 4 krone na leto in se pošilja upravnistvu („Centralni posojilnici slovenski“) v Krškem.

— Umrl je včeraj v Pragi gospod Fran Smola, c. kr. državne železnice uradnik. Pokojnik je mnogo let služboval pri nas na Kranjskem; v zadnjem času kot blagajničar na tukajšnjem državnem kolodvoru. Pokojnik je bil obče priljubljen uradnik. Pokopali so ga danes popoldne. Lahka mu zemlja domača!

— Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca novembra 1800 uložile so v mestno hranilnico ljubljansko 804 stranke 464.993 kron 16 vin., 757 strank pa je dvignilo 529.174 kron 93 vin.

— Mestna kopel. Od 18. do 24. novembra 1900 oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 500 kopel, in sicer za moške 425 (pršnih 310, kadnih 115), za ženske pa 75 (pršnih 25, kadnih 50).

— Stavbna in javna dela. Na Radeckega cesti št. 5 je novo jednonadstropno poslopje dograjeno in pokrito; pri hiši št. 2 ravno tam izvršujejo se še nekatera nekonstruktivska dela. Na Rimski cesti so podrti del okrajnega zidu pri posestvu Iv. Peterce dedičev; ondi se prične prihodnje leto graditi nova cesta čez Mirje proti Kozelji. Pri Paichlovi hiši ondi postavila se je pretekle dni nova žična ograja na kamniti podlagi. Pri zgradbi Franc. Jožefovega mostu se zabijanje pilotov s stroji nadaljuje, z dvema parnima motorjema pa izmetava obilica nabrane vode. V šolskem drevoredu je mestno poslopje (bivša mesnica in gasilska shramba) podrti in material odpeljan. Poleg Škerjančeve hiše so nove stopnjice do delane, izvršiti je ondi še ograjo. Kopitarjeve ulice so uravnane do stavbišča. Deželni dvorec in justična palača sta večinoma docela pokriti. Na njunih strehah se izvršujejo sedaj nekatera kleparska dela. Kanalizacijska dela v Špitalskih ulicah so izvršena in „Slovenčevim“ pijancem se zdaj ne bo treba več bati odprtih kanalov, pač pa — kontrabantaric v njih „Katoliškem domu!“ — Delavci so Ljubljano večinoma že vsi zapustili. V ostalih novih poslopih se bodo čez zimo izvrševala po možnosti nekatera notranja dela.

— Javna razsvetljava. Mali park na Ambroževem trgu je dobil ta teden dve električni žarnici.

— Nož in vilice je odnesel krojaški pomočnik F. P. iz neke gostilne v Vegovih ulicah. Tudi je pozabil plačati klobaso, katero je snedel. Pred tedni je bil ušel s ceho v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah.

— Popravek. Zadnjič naznanjena knjižica družbe sv. Cirila in Metoda stane sama 10 kr., ne 16 kr. kakor je bilo pomotoma tiskano.

Telefonska in brzojavna poročila.

Domžale 3. decembra. Včerajšnji volilni shod je bil veleimpozanten. Navzočih je bilo nad 500 volilcev. Govor kandidata Jelenca je bil navdušeno sprejet, njegova kandidatura je bila odobrena soglasno. Poročilo sledi

St. Peter na Krasu 3. decembra. Na včerajšnjem shodu v Zagorju na Pivki sta bila soglasno postavljena za kandidata Božič in Jelenc.

Ormož 3. decembra. Hribar je pred mnogoštevilnimi volilnimi možmi in volilci med navdušenim pritrjevanjem razvil svoj program. Njegova kandidatura je bila soglasno odobrena.

Ljutomer 3. decembra. Shod našega kandidata Hribarja je bil mnogoštevilno obiskan. Program njegov je bil navdušeno sprejet in soglasno se sklene, da je Hribar naš jedini kandidat za V. skupino.

Gradec 3. decembra. Prešernov večer se je ob mnogobrojni udeležbi vseh slovanskih akademičnih društev in graških Slovanov vobče vršil nad vse sijajno. Slavnostni govor in ves

vsprej je vzbujal veliko navdušenost. Stirje klerikalni visokošolci so hoteli delati zgago, vsled česar so morali zapustiti dvorano.

Praga 3. decembra. Višjesodni predsednik Wessely je nastopil svoje mesto. V svojem nagovoru je dejal, da je sodnik sicer neodvisen, da pa mora poznati tudi disciplino.

Livadija 3. decembra. Carju se je zdravje obrnilo znatno na bolje.

Berolin 3. decembra. Vlada je prezidenta Krügerja obvestila, da ga cesar Viljem ne sprejme. Krüger je vsled tega iz Kolonije odpotoval v Lüttich, kjer je bil slovesno sprejet.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 808-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
1.	9. zvečer	724.3	5.0	sr. zahod	oblačno	0.0 mm
2.	7. zjutraj	726.1	4.3	sl. sever	megla	
	2. popol.	727.7	5.2	sl. jug	pol. oblak.	
3.	9. zvečer	730.6	3.4	sr. vzhod	oblačno	0.5 mm
	7. zjutraj	733.9	1.6	sl. zahod	megla	
	2. popol.	736.0	2.4	sr. jvzhod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 5.5° in 4.3°, normale: 0.4° in 0.2°.

Dunajska borza

dne 3. decembra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.35
Skupni državni dolg v srebru	98.—
Avstrijska zlatna renta	116.40
Avstrijska krona renta 4%	98.40
Ogrska zlatna renta 4%	115.50
Ogrska krona renta 4%	91.45
Avstro-ogrski bančni čestice	1691.—
Kreditne delnice	677.25
London vista	240.32 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117.57 1/2
20 mark	23.52
20 frankov	19.16
Italijanski bankovci	90.75
U. kr. cekini	11.34

Potrjeni od globoke žalosti javljamo s tem tužno vest, da je Bog vsemogočnem v svojem nezaslednem sklepu pozval k sebi našega iskreno ljubljene očeta, oziroma brata in zeta, gospoda

Adolfa pl. Socher-ja

inženerja, inspektorja c. kr. državnih železnic, predstojnika c. kr. kurilniškega vodstva drž. žel., imetelja zlatega zasluž. križca s krono.

ki je preminul danes popoldne ob 1/4 uri po daljši bolezni.

Pogreb dragega nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 3. decembra, ob 3. uri popoldne od c. kr. državne železnice kolodvora na evangeliško pokopališče.

V Ljubljani, 1. decembra 1900.

Marija pl. Socher, soproga. — Adolf, Friderik, Hedviga, Tezeta, Berta, Stefanija, otroci. — Rudolf pl. Socher, c. kr. major, Robert pl. Socher, tajnik, brata. — Amalija pl. Socher, učiteljica, sestra. — Ana Holubetz, tašča. — Josip Novak, svak. — Ana Novak, svakinja.

Zahvala.

Čast mi je in prijetna dolžnost, da izrekam tem potom litijemskemu občinstvu za sočutje in obilo spremstvo zlasti pa prostovoljni požarni brambci, gg. pevci ter darovateljem vencov svojo naglobokejo zahvalo ob priliki smrti svoje nepozabne soproge, gospe

Franje Bergmann.

V Litiji, dne 30. listopada 1900.

(2482) Karol Bergmann.

Pri Ervinu Burdyeh-u, lekarju v Škočji

Leki se dobiva (321-85)

ustna voda

z novim antiseptikom katero je sestavil zobozdravnik dr. Rado Frlan, katera ohrani zobe zmiraj zdrave in bele, ter zamori vsako gnjilobo. Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane 2 kroni, po pošti 2-05 kroni.

Guberjev vrelec

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabokrvnosti, ženskim boleznim, živčnim in kožnim boleznim itd. — Dobiva se v vseh prodajnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah

HENRIK MATTONI, Dunaj, c. in kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

Stanovanje

za 2 gospoda se odda na Mestnem trgu. Razgled je na trg.

Več pove iz prijaznosti upravnistvu „Slov. Naroda“.

100 procentov

lahko vsakdo zasluži s prodajo lahko spečljive novosti. — Ponudbe: **Jožefu Vrba,** izdelovalcu kroglometov v Pragi-Libni 509.

Za 20 kron

se dobe dolgi

paletoti za dame

in tudi najfinejše izdelani s pravimi perzijskimi, skungs, bobrovimi in jealskimi ovratniki z reverzom, nadalje najlepši in najmodernejši

jopiči in pelerine, double-burski ovratniki itd.

vse najnovejše.

Ker se je vse jako ugodno kupilo, se tudi jako cenó prodaja.

Največja izber

v oblekah za gospode, dečke in otroke

vse jako fino in skrbno izdelano, in se prodaja po čudovito nizkih cenah

samo

v angleškem skladišču oblek

v Ljubljani, Reseljeva cesta šte. 3.

Z velespoštovanjem

Oroslav Bernatović.

(2470-2)

Gostilna „Pri roži“
bila je v nedeljo zopet otvorjena.

Točilo se bode dobro uležano **plzensko zimsko pivo** (brez aparata) iz prve in najstarejše meščanske pivovarne v Plznu, garantirano pristna **dolenjska** bela in rdeča **vina** iz najboljših vinskih gor: (Trške gore, slavnoznano Colaričovo vino iz Bočja-Gadova peč, Leskovaška črnina), pristen Tomajski **teran**, **Schmitzberger-Brantner** in **Ljutomerce**.

Jutri, t. j. dne 4. decembra, jelo se bo postreči cenjenim gostom tudi z dobrim **gorkim zajutrkom** in z **večerjo**, kakor tudi med dnevom vedno z **mrzlim jedili**.

P. n. gostom bo na razpolago deset slovenskih in nemških časnikov.

Št. 38.308

Razglas.

(2471-2)

Vsled razpisa c. kr. deželnega predsedstva v Ljubljani z dne 22. t. m. št. 5521 se glede izvršitve razpisane **volitve v občnem volilnem razredu** v Ljubljani javno naznanja:

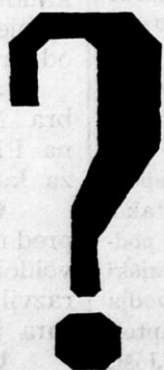
- Volitev vršila se bo dne 12. decembra 1900 od 8. zjutraj do 1. popoldne in od 3. do 6. popoldne v 4 oddelkih in bodo volili:
 - volilci z začetnimi črkami **A** do **G** v desni polovici velike dvorane „Mestnega doma“.
 - volilci z začetnimi črkami **H** do **L** v levi polovici velike dvorane „Mestnega doma“.
 - volilci z začetnimi črkami **M** do **R** v telovadnici I. mestne deške ljudske šole v Komenskega ulicah št. 17.
 - volilci z začetnimi črkami **S** do **Z** v telovadnici II. mestne deške ljudske šole na Čojzovi cesti št. 6.
- Volilo se bo neposredno in z glasovnicami in se bodo smele rabiti samo oblastveno izdane glasovnice.

Volilne izkaznice in glasovnice poslale se bodo volilcem na dom; tisti pa, katerim bi se izkaznice in glasovnice iz katerega koli vzroka vsaj 24 ur pred volitvenim dnevom ne vročile, oglašajo naj se zanje v magistratnem ekspeditu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 24. novembra 1900.

Nova pijača

(2469-2)

Kje se naj oglasi Miklavž

za darila pridnim otrokom?

Pri L. Schwentner-ju v Ljubljani!

Zakaj?

Ker tam dobi najprimernejša darila. Pridni otroci imajo namreč največje veselje z lepimi koloriranimi slikami in pesnicami.

Založništvo L. Schwentner v Ljubljani je pa nalašč za Miklavža pripravilo te-le knjižice:

Dobri otroci. 6 strani koloriranih slik s pesmicami. Prizori iz otroškega življenja. To je za prav majhne, zato je pa majhna tudi cena: 24 h, po pošti 29 h.

Otročičem v zabavo. 22 kol. slik s pesmicami. Dvojna izdaja: a) navadna v ceni 50 h, po pošti 60 h, b) leporello izdaja (slike so napete na močni lepenki s platnenimi hrbtmi). Prav trpežne knjižice, torej zlasti za take otroke, ki radi vsako stvar preiščejo, iz česa in kako je narejena. Cena 1 K 50 h, po pošti 1 K 70 h.

Noetova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Za otroke, ki imajo radi pičke hov-hov-hov, muco-maco, zajčka-skakavčka, golobič-sive tiče, kravo mu-mu-mu itd. Cena 1 K 50 h, po pošti 1 K 75 h.

Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. To je pa za take junake, ki že v šoli gonijo: ena in ena je dve, dvakrat dve je štiri itd. Cena 1 K 60 h, po pošti 1 K 80 h.

Razen knjižic pa dobi Miklavž pri L. Schwentner-ju še marsikaj drugega, kar bi otroci rabili s pridom, ako jim prinese.

Zato

naj Miklavž le pride in naj naloži polne koše, kajti pridnih otrok je po Slovenskem strašansko veliko.

(2453-3)

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, sestavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih. (1877-68)

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4%, obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Escompt menjic najkulantneje. Borzna naročila.